

رۆژی کۆمه لایه تی دامه زراوه ئاینیه کان له شاره کوردیه کان له سه ده کانی (٤-٦ک / ١٠-١٢ز) دا

(توێژینه وهیه کی میژوی شیکاریه)

دلوار قادر صدیق^١ - رسول ابراهیم رسول^٢

Rasul.ibrahim@uor.edu.krd - dlawar.qadir448@gmail.com

^{١+٢} به شی میژو، کۆلیژی زانسته مرۆفایه تییه کان، زانکۆی راپهرین، رانیه، ههریمی کوردستان، عیراق.

پوخته:

لێکۆڵینه وه له شار و دیاردهی شارنشینیه بابه تیکی زیندو و گرنگی شارستانییه، که سه رباری کۆنی میژوی دیارده که، به لام بابه ته که بایه خه گرنگ له رهنگرێژی ژیا نی جفاکی و شارستانییه بینیه، له مرۆدا له ناوه نده ئه کادیمی و که لتورییه کاندایه خه کی زوری پیده دریت، بیگومان شار وهک ناوه ندیکی کۆمه لایه تی شوینی نیشه جیبونی مرۆفی هه مه کاره و چین و توێژی فره جوړه، به هه مان شیوه ش ده کریت پیویستی و هه لومه رچی ژیا نی دانیشه توان بخوازیته دامه زراوهی جوړاوجوړ بونیان هه بیت، که هه ریه که یان به پیی رۆل و ئه رکیان کاریگه ری و رۆلی خو یان له ریکه خستهی ژیا نی دانیشه توان و په یوه ندییه کۆمه لایه تییه کان و ژیا نی رۆشنیری و ئابوری ده گیرن، دامه زراوه ئاینیه کانیش په کیکن له دیارترین ئه و دامه زراوانه ی به دریا یی میژوی شار رۆلی گرنگیان له ژیا نی جفاکیدا گیراوه، که بیگومان شاره کوردیه کان وهک شاری زیندوی ئه و قوناغه سه ده ی (٤-٦ک / ١٠-١٢ز) له مباره یه وه نمونه یه کی دیاری ناو شارستانی ئیسلامی بون، به تایبه ت دامه زراوه ئاینیه کان رۆلیکی گرنگیان بینیه، هه ریویه هه لده گریت له توێژینه وه یه کی تایبه تدا باس له رۆلی ئاینی و کاریگه ریان به سه ر هۆشیاری کۆمه لایه تی خه لکدا بکریت، ئه م توێژینه وه یه ش که به م بواره تایبه تکراره، دو ته وه ری له خوگرته، ته وه ره ی یه که می بو رۆلی ئاینی ته رخانکراره، ته وه ره ی دو ه می شی — به رۆلیان له بواری کۆمه لایه تیدا تایبه تکراره، له گه ل پیشه کی و ئه نجام و لیستی سه رچاوه کان.

کللی وشه کان: شاره کوردیه کان، رۆلی ئاینی، کۆمه لایه تی، کاریگه ری.

The Social Role of Religious Institutions in Kurdish Cities in the Century of (4–6AH / 10–12 AD)

A Historical-Analytical Study

Dlawar Qader Sedeeq¹ - Rasul Ibrahim Rasul²

¹⁺²Department of History, College of Humanities, University of Raparin, Ranya, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract:

Within the field of civilization, cities and urbanization are a lively and vital topic of study. While this has deep historical roots, it continues to hold significant importance in shaping social and cultural life, and thus receives considerable attention in academic and cultural discourse .

As social and socio-economic centers, cities bring together diverse groups and classes of people whose living conditions necessitate the presence of various institutions. Each of these establishments, according to their role and function, impact on the organization of daily life, social relations, and the cultural and economic activities of urban populations. Among them, religious institutions are the most well-known, since they have long been of a great deal of importance in the social life of cities.

Kurdish cities of the 4th and 6th centuries AH (10th and 12th centuries AD), were undoubtedly among the vibrant urban centers within Islamic civilization and their religious institutions, in particular, played a crucial role. This study is devoted to examine the religious institutions and their influence on the degree of social consciousness. The study is organized into two primary sections: the role of religion itself and the influence of religious institutions on social atmosphere. The study includes introduction, conclusion, and bibliography .

Keywords: Kurdish Cities, Religious Role, Social Role, Societal Impact

پیشه کی:

بێگومان لیکۆلینهوه له میژوی شار و شارنشینیه له کوردستان بابهتییکی بایه خداری شارستانییه، دیاره که شار له کۆمه لێک دامه زراوهی سیاسی و کارگیری و کۆمه لایهتی و ئایینی و ئابوری پیکهاتوه، که سیمای ههیکه له مادی ده رده خه، سه رباری رۆلی هه ریه که یان که جیاوازه، له وانه ش دامه زراوه ئایینییه کان که په یوه ندی راسته وخویان به ژیان و رۆلی کۆمه لایه تییه وه هه یه، هه ربویه توێژینه وه که به ناو نیشانی (رۆلی کۆمه لایه تی دامه زراوه ئایینییه کان له شاره کوردیه کان له سه ده کان (٤-٦ک / ١٠-١٢ز) دا تایبه تکراره .

گرنگی و بایه خی نوێژینه وه که:

بێگومان بایه خی ئه م توێژینه وه له وه دایه که تیشک ده خاته سه ر بابه تیک له و بابه ته گرنگانه ی که په یوه ندی به جوگرافیای دانیشه توه هه یه، که له مرۆدا بابه تییکی زیندوی ناو کایه ی زانستی و شارستانییه، به تایبه ت تیشک خسته سه ر ئه و قوناغه گرنگه ی میژوی کورد بۆ ده رخسته ی ئاستی پیشکه وتنی شارستانی شاره کان کوردستان، ئامانجی توێژینه وه که ش ئه نجامدانی لیکۆلینه وه یه کی زانستی میژوی بێلایه نانه یه، له بواری رۆلی دامه زراوه ئایینییه کان به یی له به رچا و گرتنی جیاوازی ئایینی و مه زه بی دانیشه توه له و قوناغه دا، بۆ پرکردنه وه ی بۆشایه کی بچوکی ناو کتێبخانه ی کوردی.

میۆدی توێژینه وه که:

ئەوێ که په یوه نەدیشتی— به میتۆدی تووژینه وهیه که شه وه ههیه، ئەوا به پێی سروشتی تووژینه وه که پشتمان به میتۆدی میژوی وه سفی به ستوه بۆ وه سفکردنی هه ندیك له و شویتنه ئاینیانه که له شاره کانداهه بون، پاشان میتۆدی شیکاریمان په پیره و کردوه، بۆ شیکردنه وهی ئەو ئه رکه جوو به جوو رانهی که له شاره کانداهه بینویانه.

گرفته کانی تووژینه وه که:

نوسینی ئەم تووژینه وهیه بینگومان بێ گرفت نه بوه، رهنگه گرفتی سه ره کی ئەوه بێت که له ناو سه رچاوه کان به رونی یاخود به زهقی ئاماژه به رۆلی ئاینی و کۆمه لایهتی دامه زراوه کان نه کرابیت، به لām له ژیر سیبهری روداوه کان هاتوین شوو قه ی روداوه کان و ئەو تیکستانه مان کردوه که له سه رچاوه کانداهاتون، ئەوهی که تایبه تیشه به پرسی تووژینه وه که، وه لām بۆ کۆمه لیک پرسی گرنگ له وانه گرنگترین دامه زراوه ئاینیه کانی شاره کان چیبون؟ گرنگترین ئه رکی ئاینی دامه زراوه کان چیبوه؟ شاره کوردیهی کان له و قوناغه میژویه دا به ئه رکی میژویانه خوایان هه ستاون؟ گرنگترین ئه و ئه رکه ئاینیانه به رامبه ر به دانیشتوان په پیره و یان کردوه چ بون؟ تا چه ند رۆلیان له هۆشیاری کۆمه لایه تیدا بینوه؟

پیکهاته ی تووژینه وه که:

تووژینه وه که ش پیکهاته وه له دو ته وهره و پێشه کی و لیستی سه رچاوه و ئەه نجامه کان، ته وهره ی یه که می بۆ رۆلی ئاینی ته رخانکراوه، ته وهره ی دوه میشی به رۆلیان له بواری کۆمه لایه تیدا تایبه تکراره.

شیکردنه وه ی سه رچاوه کان:

بینگومان بۆ نوسینی ئەم تووژینه وه پشت به کۆمه لی سه رچاوه ی ره سه ن و بنه ره تی به ستراوه، سه رباری چه ند ژیده ریکی زانستی و تایبه تمه ند، به تایبه ت سه رچاوه ی گه ریده و و لاتناسان، که سه رچاوه ی گرنگ و زانیاری و ئاماژه ی زۆریان له سه ر دامه زراوه کانی شاره کوردیهی کان به تایبه تیشه دامه زراوه ئاینیه کان تیدایه، که وه ک نمونه چه ند سه رچاوه یه که ده کریت لیره دا ئاماژه بۆ بکه ین و ئەوانی دیکه له لیستی سه رچاوه کان ناویان هاتوه، له نمونه ی ئەو سه رچاوه یه که (أحسن التقاسیم فی معرفه الاقالیم) (المقدسی) (مردوله ۳۸۰ / ۹۹۰ ز) که وه ک سه رچاوه یه کی و لاتناسی سوودی له بواری جوگرافی و زانیاری ده رباره ی شاره کان و هه ندی وه سف و ئاماژه کردن به دامه زراوه کان سوودی لیه ره گیراوه، کتییی (معجم البلدان) ی (یاقوت الحموی) (مردو له ۶۲۶ / ۱۲۲۹ ز) به هه مان شیوه زانیاری گرنگی له سه ر شاره کان و وه سفی دامه زراوه ئاینیه کانی تیدابوه، خزمه تی تووژینه وه که ی کردوه، له سه رچاوه میژویه کانیش وه ک (المنتظم فی تاریخ الملوک والامم) ی (ابن الجوزی) (مردو له ۵۹۷ / ۱۲۰۰ ز) وه ک سه رچاوه یه کی میژوی گشتی به تایبه ت له زانیاری میژوی و رۆل و سه رده می میرنشینه کان سوودی لیه ره گیراوه، کتییی (تاریخ أربل) (ابن المستوفی) (مردو له ۶۳۷ / ۱۲۳۹ ز) که سه رباری ئەوه ی هاوسه رده می به شیک له روداوه کان بوه، زانیاری گرنگیشی. له سه ر دامه زراوه کان و که سایه تیهی کان خستۆته رو، سوودی زۆری بۆ تووژینه وه که هه بوه.

سه رباری زۆری جوو راجووری ژیده ره کانیش، که به شیکیان به تایبه ت بۆ بابه ته و تووژینه وه یه سویدیان لیه ره گیراوه، که ده کریت به کورتی ئاماژه به چه ند نمونه یه که بکه ین که زیاتر گه راوینیته وه سه ریان، له نمونه ی ئەوانه کتییی (المدينة الكوردية) ی (فرهاد حاجی عبوش) که وه ک ژیده ریکی زانستی و تایبه تمه ند باسی دامه زراوه جوو به جوو ره کانی کردوه، به تایبه ت دامه زراوه ئاینیه کان، وه ک ناوه یان و شویتیان، له به ره وه ئیمه زۆر نه گه راوینیته وه سه ر ئەو لایه نه، به لām تووژهری ناوبراوه که متر باسی رۆلی دامه زراوه کانی کردوه که بابه تی سه ره کی تووژینه وه که یه، کتییی (ژیانی کۆمه لایه تی کورد) ی (فائزه محمد عیزه ت) ئەمه شیان له چه ند لایه نه وه سوودی به تووژینه وه که گه یاندوه، به تایبه ت به سووده رگرتن له و شیکاری و شوو فانه ی بۆ رۆلی دامه زراوه کانمان کردوه، ئەوه سه رباری کتییی (کورد و ناوچه

کوردنشینەکان لە کتییی معجم البلدان یاقوت حمەوی)دا (تارا محمد دەشتی) کە بۆ زانیاری لەسەر دامەزرێوانەکان سودی هەبۆ، ئەمە کتییی (أهل الذمة في بلاد الكرد) (بناز اسماعیل عدو) کە تاییبەت بە پیکهاتە ناموسلمانەکانی ناوچە کوردنشینەکان، زیاتر لە باسکردنی دامەزرێوانەکانی تاییبەت بە پیکهاتە ناموسلمانەکان سودی لێوەرگیراوه، جگە لەمانە چەند سەرچاوه و ژێدەری دیکە سویدیان بە توێژینەوه کە گەیاندوه، بەلام لەبەر درێژنەبونەوهی بابەتە کە لێرە باس نەکران، لە لیستی سەرچاوهکان ئاماژەیان بۆکراوه.

تەوەرە یە کەم: رۆلی ئایینی دامەزرێوانەکان:

دیاره پەییوەندییەکی بەهێز و میژویی لە نیوان شار و دامەزرێوانەکاندا هەیه، بە جۆریک لەیە کتر جیاکانرێنەوه، نەك هەر ئەووش بە لکو بۆچونی وا هەیه کە دامەزراندن و سەرھەلانی هەندی شاریان بە مەئبەندەکانی پەرستش و پەرستگاکان بەستۆتەوه، تارادە ی ناودەرکردنیان بەناوی پەرستگا و خواوەندەکانیانەوه (الخفاف و المرسومي، ۱۹۹۹، ۲۲۷)، بۆ نمونە شارەکانی رۆما لەسەر بنەمای ئایینی دامەزران و سیمای ئایینی پەرستگا بەسەریاندا زالبوه (الذیب بالقاسم، ۱۹۹۵، ۱۱)، یاخود شارە کۆنەکانی ولاتی دوروبار بە شاری پەرستگاکان ناودەبرین (سعید، ۱۹۸۸، ۱۲۷)، بۆیە پەییوەندی نیوان ئاین و شار پەییوەندییەکی کۆنە و هیچ شارێک بی ناوەند و پەرستگا نەبوه، ئەستەمە ئاین لە شار جیا بکرتێتەوه (عباس، ۱۹۷۰، ۲۲۸؛ سعید، ۱۹۸۸، ۱۳۴)، ئەو سەرباری ئەو هەوی خودی ئاین بایەتییکی کۆمەلایەتییه و بەشێکی گرنگی سستەمی کۆمەلایەتییه، بۆیە ئەستەمە لە یە کتر جیا بکرتێتەوه (میران، ۲۰۱۰، ۵۷)، بۆیە لە زۆر لایەنەوه پەییوەندی یە کانگی و بەهێزیان بەیە کەوه هەیه، بیگومان شارە کوردییەکانیش لەو خەسلەت و تاییبەتمەندییە بەدەر نەبون، کە هەر لە کۆنەوه وەك ناوەندییکی کۆمەلایەتی و شارستانی زیاتر لە جۆریک لە پەرستگا و ناوەندی پەرستشیان تیدا بوه، لە نمونە ی (دیر و ئاتاشگا و کەنيسه)، کە بە پیتی پەیرەوکارانی ئاینە جیاوازهکان پیتش ئیسلامیش لە نمونە ی ئەمانە بونیان هەبوه (عبوش، ۲۰۰۴، ۹۳؛ دەشتی، ۲۰۱۵، ۱۸۳)، لەدوای پرۆسە ی فتوحاتی ئیسلامی و بڵاوبونەوه ی ئیسلام لە ناوچە کوردییەکاندا، ئیدی دامەزرێوانەکانی تاییبەت بەو ئاینە وەك پیتیستییهك و مەرچییکی ئاینە کە لە زۆربە ی شار و شارۆچکە و تەنانەت ئاواپیەکانیش دروستکران، کە وەك راسپاردەیهکی ئایینی کە پیتیستیو هەرنایەت و ئاواپیە کە فەتە کەرت مەزگەوتییکی تیدا دروستبکەن (بۆ نمونە بروانە: البلاذری، ۲۰۰۰، ۱۱۱، ۱۷۵؛ المقریزی، ۱۴۱۸ هـ، ۴ / ۵-۶)، لەبەرئەوه گەیانندی ئاینیش بە هەمو چینە و رەگەز و نەتەوهکان ئەرکیکی گرنگی سەر شانی موسلمانان بوه، کە قۆناغی جیاوازی بریون، هەر لە قۆناغی فتوحاتی ئیسلامی بە گشتی بە یە کتیک لە گرنگترین ئەرکە ئاینییەکان دەهاتە هەژماری، چونکە هەر بانگەواز و ئاینیک پیتیستی بەوه هەیه کە خەلکی زۆری بۆ بانگ بکرت تاهو کە پەیرهوی لیبکەن (ئیبین خەلدون، ۲۰۱۶، ۲۹/۱).

ئیدی لەدوای وردەوردە بڵاوبونەوه ی ئیسلام و پرۆسە ی موسلمانبونی کورد پیتیستی و بەرفراوانبونی پەیرهوکارانی ئیسلام، پیتیستی بە دروستکردنی ئەم دامەزرێوانە ئاینییە زیاد ی کردوه، بەتاییبەت دوا ی گەشەکردنی شارستانی ئیسلامی و سەرھەتاکانی سەرھەلانی دەسلەتە خۆجیتیەکانی کورد، تائەو ئاستە ی (مسجد – الجامع) لای گەریدە و ولاتناسانی موسلمان بونە بنەمای بە شاردانانی شوئینیك، ئەمەش پەییوەندی بە بەرقەراریونی ئاین و فراوانبونی شوئینە کەوه هەبوه، سەرباری چەند مەرچ و خەسلەتیکی دیکە (المقدسي، ۱۹۹۱، ۴۷؛ عثمان، ۱۹۸۸، ۱۵)، لەبەرئەوه دەبینین لە قۆناغ و ماوه ی لیکۆلینەوه کەدا وەك ئەرکیکی ئایینی و شارستانی میر و بەرپرسی شارەکان دەستیکی بالاییان لە ئاواکاری ئاینیدا بینوه، بە شیوەیهکی بەرفراوان بە دروستکردنی مەزگەوت و دامەزرێوانە ی دیکە ی ئایینی هەلستان، بۆ نمونە سەرچاوه میژوییەکان باس لەوه دەکەن کە میر بدر کوری حسنەویⁱⁱ (۳۶۹-۴۰۵ ک / ۹۷۹-

١٠١٤ ز) گرنگی زۆری به دروستکردنی مزگهوت داوه (ابن الاثير، ٢٠٠٦، ٨/٧٠٦؛ النقشبندی، ٢٠١١، ٣٣٤) نزيكهی دويا سئ ههزار مزگهوتی دروست کردوه لهوانه ی زیاد رهوهی له م ژماره دا ههبيت (ابن الجوزي ١٩٩٢، ٢٧٢؛ ابن کثير، ١٩٨٨، ١١/٤٠٧؛ ابن العماد الحنبلي، ١٩٨٦، ٥/٢٩)، بهلام ئ ئهوه مان نيشان ده دات که سه رکرده و ميره کورده کانی گرنگی زۆريان به دروستکردنی مزگهوت داوه زياتر مه به ستیان ئاوه دانی ناوچه که بوه چونکه مزگهوت جگه له شوپي خوداپهرستی شوپي بلاوکردنه وهی زانست و زانيارى بوه، له گه ل ئه مه شدا خاکی ميرنشيني حه سنه وهی ريگه ی سه ره کی تپه پيوني حاجيانى ناوچه ی خراسان بوه، لهوانه يه زياتر مه به ستی بوبيت حاجيان تيدا پشو بدن، چونکه له و سه رده م مزگهوتی شوپي مانه وهی خه لک بوه.

شاره کانی دیکه ش له مجوره دامه زراوه يه بی به ش نه بون^{١١١}، بۆ نمونه سه رچاوه يه ک ژماره ی مزگهوت ه کانی شاری ميفارقين به دوسه دانه و شاری ماردین به نزيکه ی سه د دانه، مزگهوت ه کانی جزيره ابن عمر به هه شتا دانه هه ژمار کردون (ابن شداد، ١٩٧٨، ٣/٢١٥، ٢٧٧، ٥٤٤)، له هه وليريش ژماره يه ک مزگهوتی ناودار هه بوه (ابن المستوفي، ١٩٨٠، ٨٦؛ ئاکۆپی، ٢٠٢٤، ١٦٨) ههروه ها سه رچاوه يه کيش ئامازه به کۆمه لی مزگهوت له شاری ئامه د داوه، به ناوه کانی مزگهوتی جبريل و مزگهوتی ئه بوبکری صديق و عه لی کوری ئه بو تالیب (الهروزی، ١٤٢٣ ه، ٦٥)، به هه رحال بواری ئه وه نييه و جتي مه به ستی توئينه وه که ش نييه، ئامازه به هه مو شار و مزگهوت ه کان بکریت، ههروه ک نمونه ئامازه مان بۆ کردون (بروانه: عبوش، ٢٠٠٤، ٩٢-١٢٦).

ئه وه سه ريارى ئه وهی دامه زراوه ئاینیه کانی تايهت به ئاینی ئسلام و موسلمانان ته نها مزگهوت نه بوه، به لکو دامه زراوه ی دیکه ش له نمونه ی (زاویه و رباط و خانقاه) دامه زراوه ی ئاینی تايهت به موسلمانبون، که هه ریه که یان بۆ مه به ست و زياتر له ئامانجتيک هاتونه ته ئاراهه و رۆلی ئاینی و خزمه تگوزاری کۆمه لایه تی زۆريان بينیوه، چ جای خزمه تکردن به بواری سه ربازی و زانستی، که بیگومان له زۆریه ی شاره کوردیه کاندایه ت زياتر له دانه يه ک هه بوه، رۆلی میژویانه ی خویان گپراوه، له نمونه ی شاره کانی وه ک هه ولیر و ده ينور و ئامه د و ميفارقين و ماردین (عبوش، ٢٠٠٤، ١١٠؛ ده شتی، ٢٠١٥، ١٨٤؛ ئاکۆپی، ٢٠٢٤، ١٧٠)، هه ر چه نده هۆکاری جیا له پشت سه ره له ددان و دروستکردنیان بوه، به لام به گشتی خزمه تی پرۆسه ی ئاینه پره وهی و خواپه رستیان کردوه، بلاوبونه وهی ئه وه دامه زراوانه ش به جۆرتيک بو، که له زۆریه ی شار و شارۆچکه کانی جیهانی ئیسلامی ئاواکراون، به تايهت ناوچه دوره دهسته کان که بونه شوپي جهنگاوه ران و خۆبه خش و سوپی و بی نه وایان غه ربیان، ههروه ک سه رچاوه يه ک ئامازه ی کردوه، که هيج شاریک له مهمله که تی چیاکان و ئازربایجان و جزیره و عیراق و شام نه بوه، له م جۆره خانه قانه ی تیدا نه بوبیت (ابن حوقل، ١٩٧٩، ١/١٨٤).

له راستیدا شوپنه کانی په رستش و ئاواکاری ئاینی له شاره کوردیه کاندایه ت نه نا به ئاینی ئیسلام و موسلمانانه وه په یوه ست نه بوه، به لکو پیکهاته ئاینیه کانی دیکه ش که له زۆرتيک له شاره له شارو شارۆچکه کان شان به شانی کورد ژیاون، خاوه نی دامه زراوه ی ئاینی تايهت به خویان بون، وه ک (دیر، که نیسه و ئاتاشگه) کان، که ئه مانه میژوی کۆنتر له دامه زراوه ئاینیه کانی تايهت به ئیسلامیان هه بوه، له سه رده می عه ببا سیدا بایه خ به ئاواکردن و نوژه نکردنه وه یان دراوه، سه بارهت به م دامه زراوانه ش سه ر ژمیری و ئاماریکی ورد ده رباره ی ژماره یان له به رده ست نييه، ئه وه نده ی هه یه له زۆری ئه و شار و شارۆچکه و ئاوايانه ی په یه وه کاری سه ر به ئاینی (جوله که و مه سیجی و ئه وانی دیکه ش) هه بون (ياقوت الحموي، ١٩٩٥، ٢/٥١١؛ عدو، ٢٠١١، ٩٢)، ئه وه سه رباری گکۆ و مه رقه د و نرگه و ئارامگی تايهت به

پيڭكهاته جياوازه ئاينيه كان، كه له بۆنه و مه راسيمي تايبه تدا په يره و كاراني سهر به ئاين و مه زبه جياوازه كان سهر دانيان كردون، كه له ته وهري دوه مدا ئاماژه يان بۆده كريت.

بيگومان ههريه كه له و دامه زراوه ئاينيه به پي تايبه تمه ندى ئاينه كه رۆل و ئهركى گرنكى له ژيانى كۆمه لايه تي و ئاينى په يره و كارانيدا بينوه، ئه گه رچى خويان دامه زراوه ئاينين، كه مه به ست مه لبه ندى په رستش و شوئى كۆر و كۆبونوه و ئاينى و زيكر و ته هليله و دو عاخوازين، به لام قسه كردن و رونكر دنه وهى رۆله كه يان له مباره يه وه پيويستيه كى ميژوى و شارستانيه، تاوه كو باشتر له ئهرك وه زيفه ي دامه زراوه كان تيبگه ين، به تايبه ت له و قوناغه گرنگه ي ميژوى كوردا، وهك لايه نيكي شارستانى و پيويستيه كى سهرده م به پشت به ستن به سه رچاوه كان و شيكر دنه وهى دهقه كان و ليكدانه وهى توپزينه وه نوپه كان ئهرك و رۆليان دياريبكريت.

به له بهرچا و گرتنى حاله تي زۆرينه ي په يره و كاراني ئيسلام، وهك ئاينى زۆرينه ي دانيش توانى شاره كورديه كان له قوناغى ليكۆلينه وه دا، سهره تا باسى رۆلى دامه زراوه ئاينيه كانى تايبه ت به م ئاينه ده كريت، مزگه وتيش به يه كه مين دامه زراوه ئاينى له ئيسلامدا داده نريت، كه مه به ست له بنياتنانى، تيدا جيبه جيكر دنى ئهركه ئاينيه كان بوه، وهك شوئى په رستش و به ندايه تي و پارانه وه، شوئى كى پيرۆز و قه درليگيراهه (الخزيم، ١٤١٩ هـ، ١٠)، دواى پرۆسه ي موسلمان بونى كورد و بلاوبونه وهى ئيسلام وهك ئاماژه كرا، يه كه م دامه زراوه يه كى ئاينى كه له ناوچه كوردنشيه جياوازه كان دروستكراوه، ئيدى شوئى ديتر و ئاتاشگا و كه نيسه كانيان گرته وه، به تايبه ت بۆ ئه وانهى كه باوه ريان به ئاينى نوئ هيناوه، شاره زايانى ئاين و مه لا و زانكان رپه رايه تي خه لكان بۆ پيشاندانى ريگاي ئيسلام و (خواناسى) گرتۆته ده ست، كارىگه رى و رۆلى گرنگان له پرۆسه ي بلاوكر دنه وهى ئاين و ئاشناكر دنى خه لك به بنه ما و رپوره سم و په رستشه كانى ئه و ئاينه دا بينوه، له بواره كانى كۆمه لايه تي و ئاينى و فه رهه نگيدا رهنگى داوه ته وه (توفيق، ٢٠١٠، ٧٠)، بۆ ئه نجامدانى ئه و ئهركه ش به تايبه ت له قوناغى يه كه مدا عه ره به كان رۆلى گرنگان بينوه، كه له زۆريه ي ناوچه كان بلاوبونه وه و له خانه ي داها تيش برى پارهيان بۆ براهيه وه، له به رامبه ر ئاشناكر دنى خه لك به بنه ماكانى ئاين و بلاوكر دنه وه يدا (البلاذري، ٢٠٠٠، ١٩٧ - ١٩٨)، له قوناغه كانى دواتريشدا و دواى ئاشنا بونى كورد به بنه مانى ئاين و دهركه وتنى چينيك له زانايان و شه رعانان له زۆريه ي شار و ناوچه كانى كوردستان، ئهركى بلاوكر دنه وهى ئاين و ئاشناكر دنى خه لكان به بنه ما شه رعى و رابه رايه تي كردنيان گرتۆته ده ست، ئيدى مزگه وته كان وهك دامه زراوه و مه لبه ندى گرنگ بونه ناوه ندى په روره ده كردن و چاكسازى كۆمه لايه تي، كه له ريگه ي وتاردان و كۆر و زكر و ئهلقه ي وانه وتنه وه و وتارى هه ينيانه رينمايى و ئامۆزگارى پيشه كه شكراوه (رسول، ٢٠٢٠، ٢١٦)، كه بيگومان ده رفه تي باسكردن له نمونه ي ئه و هه مو زانا و وتار پيژانه ي كورد نيه، جى مه به ست نيين و پيشتر زۆر باسيان ليوه كراوه!^{١٧}

به هۆى ئه و ره وشه ئاينى و زانستيه ش كه به پله ي يه كه م پيش سه ره له داني دامه زراوه فيركاريه كان مزگه وته كان بۆشايى ئه وانيان له مباره يه وه پر كرتۆته وه، ئيدى سياسه تي مير و ده سه لاتدارانى ناوچه كوردنشيه كان رۆليان له ئاواكردن و بايه خدان به و ده مه زراوه يه زۆر دياروبه رچا و بوه، له به رئه وه ده بينين وهك رۆليكي ديكه ي مزگه وته كان بۆته هۆى راكيشان و كۆبونوه ي زانا و شه رعان و قورئانخوين، كه له ناوچه و شاره كانى ديكه ي ده ره وهى هه ريمه كوردنشيه كانيشه وه روبكه نه شاره كورديه كان، به م هۆيه شه وه شاره كان وهك ناوه ندى ئاينى و زانستى رۆلى گرنگان گيراهه و ناو و ناوبانگان زياتر دهركه وتوه، زانايانيش وهك هه ست و هاوسوي بۆ شاره كان و ديارده يه كى باوى سهرده مه كه به هه لگري پاشگري ناوى شاره كان خويان ناساندوه، له نمونه ي (سنجارى و آمدى و حصين كيفى و شاره زورى و حلوانى و ئه شنه يى و دينه وه رى و اربلى...) (بنگلي، ٢٠٠٥، ١٩٤؛ محمد، ٢٠١٢، ١٠٧؛ كاكه ياسين،

٢٠١٣، ١٥٤)، هه‌رئهمه‌ش وایکردوه‌شاره کوردیه‌کان زۆریکیان بینه ناوه‌ندیکی گرنج سهرباری هۆکاری دیکه بۆ سهره‌لدانی و په‌ره‌گرتنی دیاردی سۆفیگه‌ری و زوه‌دیگه‌راپی، که وه‌ک بزوتنه‌وه‌یه‌کی دونیانه‌ویستی و دورکه‌وتنه‌وه‌ له تاوچێژی ژیان و په‌نا بردنه‌به‌ر خه‌لوه‌ت و به‌ندیایه‌تی ده‌رکه‌وتوه (ئین خه‌لدون، ٢٠١٦، ٢ / ٣٦٤)، تا ئه‌وه ئاسته‌ی شاری کوردی و اهه‌یه‌ ناوی به‌شاری سۆفیه‌کان رۆیشتوه (الثعالبی، د.ت.، ٢٣٨؛ حسن، ٢٠١٣، ١١٣)، له‌پاستیدا به‌شێکی هه‌ر به‌هۆی بونی دامه‌زراوه‌ی ئاینی جۆراوچۆر بوه، که له‌شاره‌ کوردیه‌کاندا ده‌رفه‌تی کۆبونه‌وه‌ی زانا و شه‌رعزان و فه‌رموده‌ناسی سه‌ر به‌ مه‌زه‌به‌ جیاوازه‌کانی سوننه‌ ره‌خساوه، که ده‌رفه‌تی ده‌رس گوته‌وه‌ و پیاده‌کردنی مه‌زه‌به‌که‌یان به‌ ئازادی بۆ فه‌راهه‌مبوه، بۆ نمونه له‌ شارێکی وه‌ک سنجاردای په‌یره‌وکارانی هه‌ردو مه‌زه‌به‌ی (شافیعی و حه‌نه‌فی) وه‌ک یه‌ک له‌و جۆره‌ دامه‌زراوانه‌دا ئیش و کارو ئه‌رکه‌ ئاینیه‌کانی خۆیان به‌ جێهێناوه (ابن شداد، ١٩٧٨، ٣ / ١٨٣-١٨٤)، شاره‌کانی هه‌ولێر و جزیره‌ی ابن عمر و میافارقین نمونه‌ی دیکه‌ بون، له‌م باره‌یه‌وه‌ که له‌ ئاستی پێشکه‌وتوی زانستیش دابون (ابن المستوفی، ١٩٨٠، ٥ / ٩٥؛ ابن شداد، ١٩٧٨، ٣ / ١، ٢٧٦)، به‌تایبه‌تیش به‌ر فراوانبونی مه‌یدانی پیاده‌کردنی مه‌زه‌به‌ی شافیعی به‌گشتی له‌ ناوچه‌ کوردنشینه‌کاندا، که وایکردوه‌ بێته‌ به‌ریلاوترین رێپاوه‌ری ئاینی کورد (به‌دلیسی، ٢٠٠٦، ٢٢)، ئه‌وه‌ سهرباری ئه‌وه‌ی زۆرینه‌ی کورد به‌تایبه‌ت دانیشتوانی هه‌رئیمه‌کانی جزیره‌ی فوراتی و ئاذریجان و چیاکان که (المقدسی) به‌ ئه‌هلی سوننه‌ و جه‌ماعه‌ت و په‌یره‌وکاری ئه‌هلی فه‌رموده‌ وه‌سفیکردون (١٩٩١، ١٤٢، ٣٧٣، ٣٨٨)، هه‌رچه‌ند لایه‌نگر و په‌یره‌کاری دیکه‌ش هه‌بون^٧، که جێی مه‌به‌ست نییه‌، باسی لایه‌نی مه‌زه‌به‌ی کۆمه‌لگه‌ی کوردی بکه‌ین له‌و سه‌رده‌مه‌دا.

له‌پاستیدا ئه‌مه‌ سه‌باره‌ت به‌ رۆلی دامه‌زراوه‌کانی سه‌ر به‌ ئاینه‌کانی دیکه‌ش هه‌ راسته‌، به‌تایبه‌ت (دێر و ئاتاشگا و که‌نیسه‌)کان، که له‌مباره‌یه‌وه‌ به‌ رۆلی میژویانه‌ی خۆیان هه‌لساون، بونه‌ته‌ ناوه‌ندیکی گرنجی ئاینی بۆ کۆبونه‌وه‌ی په‌یره‌وکارانیان له‌ جو و زه‌رده‌شتی و مه‌سیحی، که مه‌راسیم و بۆنه‌ و شوێنی ئه‌نجامدانی رێپاوه‌ری ئاینیه‌کانیان بوه، هه‌ر ئه‌مه‌ رۆلی گرنجی له‌ پارێزگاری مانه‌وه‌ی په‌یره‌وکاری ئه‌و ئاینانه‌ هه‌بوه، بونی ئه‌و دامه‌زراوه‌ ئاینانه‌ش له‌ زۆریک له‌ ناوچه‌ کوردنشینه‌کان به‌تایبه‌ت له‌سه‌ده‌کانی (٤-٦ک / ١٠-١٢ز) که ماوه‌ی لیکۆلینه‌وه‌که‌یه‌، به‌لگه‌ی ئه‌م رۆله‌ گرنجی ئه‌وانه‌، بۆ نمونه‌ شاری الرها و حصین کیفا و جزیره‌ ابن عمر و آمد و ماردین و حلوان نمونه‌ی ئه‌و ناوچانه‌ن، که زیاتر له‌ که‌نیسه‌ و دێریکیان لێبوه، سهرباری ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ریان (عبوش، ٢٠٠٤، ١٢٤؛ عدو، ٢٠١١، ٩٢)، له‌ ناوچه‌کانی رۆژئاوای هه‌رئیمی چیاکانیش تا سه‌رده‌می دواتریش ئاماره‌ به‌ مانه‌وه‌ی ئاتاشگا کراوه، که بێگومان ئه‌مه‌ش مانای بونی په‌ره‌وکارانی ئه‌و ئاینه‌بوه، که په‌رستشی- خۆیان تیدا ئه‌نجامداون، بونی په‌یره‌وکاری زه‌رده‌شتی له‌م ناوچانه‌دا گه‌یاندوه (نه‌قشه‌ندی، ٢٠٠٨، ١٦٢؛ کاکه‌ یاسین، ٢٠١٤، ١٣٣)، ئه‌مه‌ش رۆلی ئه‌م دامه‌زراوه‌ ده‌رده‌خه‌ن.

سه‌باره‌ت به‌ دامه‌زراوه‌کانی دیکه‌ی تایبه‌ت به‌ ئاینی ئیسلام، له‌ نمونه‌ی (زاویه و رباط و خانقا)کان، به‌ هه‌مان شێوه‌ ئه‌وانیش رۆل و کاریگه‌ری خۆیان له‌ سه‌ر کۆمه‌لگه‌ هه‌بوه، به‌تایبه‌ت بۆ ئه‌و ئه‌رکه‌ی که له‌مباره‌یه‌وه‌ بۆی هاتونه‌ دامه‌زراندن، که شوێنی کۆبونه‌وه‌ی زیاتر له‌ چینیکی دیاریکراویان، به‌مه‌به‌ستی عیباده‌ت و ده‌رس خوێندن و ئه‌هلی زانستخوازیان، سهرباری ئه‌وه‌ی زۆر جار ده‌بونه‌ شوێنی کۆکردنه‌وه‌ی بۆ نه‌وايان و غه‌ریبه‌ و گه‌شتیارانی شوێنه‌ دوره‌کان، رۆلی زانستی و وتنه‌وه‌ی ده‌رس و کۆبونه‌وه‌ی زانایان (ابن المستوفی، ١٩٨٠، ٢ / ٨١٢؛ رسول، ٢٠٢٠، ٢٨٨-٢٨٩)، ئه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی هه‌ر به‌هۆی ئه‌م دامه‌زراوانه‌وه‌ زۆر جار له‌ بۆنه‌ و مه‌راسیمه‌ ئاینیه‌کاندا خه‌لکی له‌ زۆر شوێنی دیکه‌وه‌ سه‌ردانی شاره‌ کوردیه‌کانیان کردوه، قه‌ره‌بالغی و ئاوه‌دانیه‌کی زۆر روی له‌و ناوچانه‌ کردوه، بێگومان به‌مه‌ش جموجۆلی بازرگانی و کرپن و فرۆشتن و تیکه‌لایه‌بونی دابونه‌ری و که‌لتوریشی- لیکه‌وتۆته‌وه‌، که سیمایه‌کی

ديارى شاره كوردییه كان بوه، چ جاي ئه وهى بونى ئه و دامه زراوه ئاینییه سیمای پیکه وه ژيانی ئاشتیانه له كوردستان له و قوناغه و دواتریش دهرده خات، كه به درنژای میژوی ئه و قوناغه ناوچه كوردییه كان پیتی ناسراون.

تهوهره ی دوهم: رۆلی كۆمه لایه تی دامه زراوه ئاینیه كان:

ئاین وهك دیاریدهیه کی كۆمه لایه تی هه میشه ئاماده ی ناو میژو، دیاردهیه کی هه ره گرنگی كۆمه لایه تی ناو كۆمه لگانا كان بوه (عیزت، ۲۰۱۴، ۶۲، ۲۱۶)، هه میشه له ناو خه لکه و بۆ خه لکیش دروست ده بیته، پئویستییه کی روحی و كۆمه لایه تی مروّفه، له بهرئه وه سه رباری ئه رکه ئاینیه كان كه له سه ر په ربه و کارانی هه ر ئاینیک به پیتی خه سلته و تایه تمه ندی خو ی پئویسته جیبه جیبه کترین، له هه مان کاتدا كۆمه لیک بنه ما و په رنسیپی ئاینی هه نه، كه تایه تن به ریکه ستی په یوه ندییه كۆمه لایه تییه كان و ره نگرێژکردنی ژيانی جفاکی، كه له پال رۆله كۆمه لایه تییه كه ی رۆلیکی مه عریفی گه وره ش ده بینیت، كه بنگومان کاریگه ری له سه ر ره نگدانه وه ی سسته می كۆمه لگه ده بیته، تاراده ی ئه وه ی زۆر جار ئه و بنه ما و هه لسه و كه وت و نه ریتانه ی كه ئاین بناغه یان بۆ داده نیت ده بن به كه لتور، و اتا ئاین كه لتوره و به شیکه له سسته می كۆمه لایه تی (میران، ۲۰۱۰، ۵۷)، ئه وه چ جاي بواره كانی دیکه و کاریگه ری له سه ر ژيانی شارستانی و دروستبونی سسته می شاری، هه روهك زۆریك له تویژه رانی بواری جوگرافیا بۆ چونیان وایه، كه ئاین هۆکاری کاریگه ر و گرنگه له سه ر هه لدان و گه شه کردنی شاره كان و شارنشیی (الهیتی، ۱۹۸۶، ۲۴؛ ابو صبه، ۲۰۱۰، ۱۲۷-۲۱۷)، بنگومان به شیکه گرنگی بنه ماکانی هه ر ئاینیکیش هه ر له رینگای دامه زراوه و داموده زگا جۆربه جۆره كانه وه ئاراسته ی كۆمه لگا ده کترین، ده بنه ناوه ندیك بۆ ئاشناکردنی خه لک پێیان و پیاوه کردنیان، به هه رحال ئه وه ی ئامانجی ئه م تهوهره یه ده رخسته ی رۆلی كۆمه لایه تی جفاکی دامه زراوه ئاینیه كانه، كه تاچه ند رۆلیان له بواری خزمه تگوزرای كۆمه لایه تی و رۆشنیبریدا بینیه وه؟ تاچه ند بونه ته ناوه ندی كۆکردنه وه ی په ربه و کارانیان؟ به هیزکردنی رایه له ی په یوه ندی نیوان خه لک و گیانی هاوسوپی و هاوکاریان په ره پێداوه؟ ئه مانه چه ند پرسیکی دیکه له م تهوهره دا قسه یان له سه ر ده کړیت.

له دوای پرۆسه ی فتوحاتی ئیسلامی و بلابوونه وه ی ئیسلامیش مزگه وت وه كو به كه م و گرنگترین دامه زراوه و شوپنی په رستن له هه مو شار و شارۆچکه و ته نانه ت ئاواپیه کانیش ئاواکران (دهشتی، ۲۰۱۵، ۱۸۲)، میر و بهرپرسان بیرى زۆریان له بواری دروستکردنی مزگه وت کردۆته وه جا چ وه كو خولیا و پئویستی یان پالنه ری ئاینی بویت، هه یج شاریکی كوردی نه بوه كه مزگه وتیکی گه وره ی تیدا نه بیته، كه له مباریه وه رۆلیکی گرنگی ئاینی و كۆمه لایه تی گه وه ریان بینیه (عبوش، ۲۰۰۴، ۹۵)، كه وهك ئه رکیکی ئاینی رۆژانه و به تایبه تیش رۆژانی هه ینی تیدا كۆده بونه وه هه ر ئه مه بۆ خو ی تیکه لوبونیکى كۆمه لایه تییه، كه هه فتانه دوباره ده بیته وه، ئه مه ش ئامانجیکى گرنگی ئاینی نوێ و وتاری هه ینییه، كه په یوه ندی برایه تی و گیانی ته بابی و هه والی پرسینی یه کدیكه به هیز ده کات، هه ر بۆیه شه شه ریه ت بانگه یشتی نوپزی به كۆمه لیان ده کات به مه به سته كۆکردنه وه ی خه لکی شار و گه ره كه كان تا فیزی به یه كه وه ژیان بن (مسکویه، د.ت)، ۱۵۳)، ئیدی له گه ل ئه وه دا مزگه وت شوپنی خودا په رستی بوه، رۆژانه موسلمانان به مه به سته نوپزکردن رۆژانه پینچ هاموشویان کردوه، هه فتانه هه مو رۆژانی هه ینی به شداریکردنی زۆربه ی موسلمانان به سه رکرده و سه ردار و میره وه، له وتاری هه ینی باسکردن له کیشه و گرتی كۆمه لگه و شار، به مه به سته چاککردن و باشتکردنی گرتنه كانی شار ئه مه ش یارمه تیده ر بوه له به ره و پيشبردنی شاره كاندا، له راستیشدا دامه زراوه ئاینیه كان وهك ناوه ندی كۆبونه وه ی خه لک له وه هه لومه ج و ره وشه سودمه ندبون، ئه وه ی رۆلیشی- له ئاراسته کردنی دانیشته وانا بینیه، وتاریژان و زانا و ئامۆزگاریکارانی بون (وسمان، ۲۰۲۲، ۱۳۴)، سه رباری ئه و رۆله رۆشنیری كه له بواری هۆشیاری كۆمه لایه تی و چاره سه رکردن ئاریشه و کیشه كانی خه لکدا بینویه، كه ئه مه ش رۆل و کاریگه ری په یوه ندی نیوان ئاین و گۆرانی

كۆمهلايه تي و رۆلى زانايان له ئاراسته كردني كۆمه لگه دا ده رده خات (موقه ده م، ۲۰۱۰، ۴۶-۴۷)، به تايهت ناوه ندى شاره كان كه خاوه ني چهن دمه زراوه ي ئايي و زانستي و شوئي كۆبونه وه ي ده يان زاناي فه رموده ناس و وتارپژ بون، كه رۆلى دياريان له ئامۆزگاري و وتايپژيدا بينويه (ابن المستوفي، ۱۹۸۰، ۱/ ۳۳-۳۴، ۱۰۷، ۱۹۰؛ يوسف، ۲۰۱۴، ۲/ ۲۰۰-۲۰۳)، كه بېگومان كاريگه ريان له سه ر كه مكر دنه وه ي كيشه ي كۆمه لايه تي و به ريه ككه وتن و شه ر و ئازاوه دا هه بوه، به تايهت له كۆمه لگه ي خيله كيدا ئه مجوره كيشانه زۆربون، دياره كه كۆمه لگه ي كورديش به تايهت له سه ده كاني ناوه راسته كۆمه لگه يه كي خيله كي له چهن دان خيلى گه وره و ناودار پيكه اته وه (عيزه ت، ۲۰۱۴، ۷۶)، ئه گه ر سه رنج له ميژوي كورديش بدرت به تايهت له سه ده كاني ناوه راسته ئه وا كه م ترين حاله تي به ريه ككه وتن و ئازاوه رويداوه، سه رباري فره جوړي مه زه بي و ئايي له شاره كاندا، كه ناكريت هه ر له مباره يوه رۆلى دامه زراوه كاني سه ر به ئايينه كاني ديكه ش له به رچاونه گيرت، كه بو په يره و كارانيان هه مان رۆل و كاريگه ريان هه بوه، له نمونه ي به تايهت كه نيسه كان و رۆليان له هان دان هه ستي پيكه وه ژيان و ته باي كۆمه لايه تي بينويه (عدو، ۲۰۱۱، ۱۳۴)، به مانايه كي ديكه دامه زراوه ئايينيه كان رۆل و ئه ركيتي ديكه ي گرنغيان بينويه، كه برتيبوه له په روه رده كردني تاك و كۆمه لگا و ئاراسته كردني ره فتريان به ئامانجي هينانه دي دادگه ري كۆمه لايه تي و كه مكر دنه وه ي ده مارگيري و پاراستي به ها بالكان، هه روه ك توپژيك ئامازه ي كرده رۆلى كۆنتۆلكردني كۆمه لايه تي بينويه (ميران، ۲۰۱۰، ۶۳)، كه وه ك پيوستيه كي رۆژانه ي خه لك تاكه كانيان له سه ر پابه نديون به بنه ما و رينمايه ئايينيه كان و قبولكردني به هاكان و دابونه ريتي به كديكه كرده، ئه مه شيان به ئه ركيتي ئايي چه سپاو داناوه، له به رامبه ر جيبه جيكر دنيدا له سه ر بنه ماي پاداشت و سزا خانكيان هانداوه، كه بېگومان هه ر شار و ولا تيكيش پيوستى به سسته م و ريسا و ده سه لاتيك هه بوه، بو پارنيزگاري له ريشوئنه كان و پاراستي به رژه وه ندييه گشتيه كان (ابن خلدون، ۲۰۱۶، ۱/ ۵۷۲)، ئه وه ي له كۆمه لگه ي كوردى و شاره كورديه كانيش تيبني ده كريت، له راستيدا بي كيشه و ئاريشه نه بون، به لام كه م ترين حاله تي به ريه ككه وتن و ديارده ي نه شازي كۆمه لايه تي دور له به ها بالكاني كۆمه لگه و ئايي تتياندا رويداوه، ئه مه ش به شيكي به ره مه ي كاريگه ري دامه زراوه كان و به شيكي شي پيه وندي به هوشيارى خه لكه وه هه بوه.

رۆليكي ديكه كۆمه لايه تي دامه زراوه ئايينيه كان ئه وه بوه كه زورچار له كاتي كيشه و قه يرانه كاندا وه ك ناوه نديكي فرياگوزاري و شوئي هه وانوه به كارها تون، بو نمونه مزگه وتي همدان له قه يران و پشيوويه كاندا وه ك په ناگه يه ك ده ركه وتوه بو خه لكي شاره كه، له سه ده كاني ناوه راسته زورچار شاره كان كه وتونه ته به ر هيرش و تالانكاري، ئه م مزگه وته كه له سه نته ري شاردا هه لكه وتوه، به هۆي ئه و پيكه اته بيناسازيه پته وه ي هه يبه شوئيكي توكمه و پارنيزرا بوه بو خه لك، سه رچاوه ميژويه كان به تايهت ئامازه به سه رده ي هيرشي مه غۆله كان و په نابردني خه لك بو مزگه وته كان ده كهن، به مه به ستي پاراستي گياني خويان، چونكه مزگه وت وه ك شوئيكي پيرۆز دره نگر كه وتوته به ر هيرش، هه روه ها له كاتي قه يرانه كان و وشكه سالي و نه خو شيه كاندا، مزگه وت شوئي ئه نجامداني نوپزي باران و پارانه وه و وه رگرتي خيرات بوه و هاريكارى كردني هه ژاران له ريگه ي ئيمام و خه تيبى مزگه وت و گه وره پياواني شار له ناو مزگه وته كاندا بوه، واته هه ركاتيك خه لك توشى گرفت يان ئاريشه يه ك ده بون په نايان ده برده مزگه وتي شار بو به هانه وه چون و ده ستي يارمه تي درنيزكردن (صابري همداني، ۱۳۸۱ هـ، ۱۳۴)، نه خاسمه زورچار به مه به ستي هه وانوه و مانه وه ي ريبواراني ريگا دوره كان مزگه وته كان ده بونه شوئيكي باش بو پشودان و مانه وه، هه ر بو نمونه مير (بدرى حه سنه وه يهي) سه رباري دابينكردني خزمه تگوزاري ديكه، له سه ر ريگا دورودرئزه كاني سنوري قه له مپه وي له سه ر هه ر كاني و ئاوتيك وه ك ده وتريت مزگه وتيكي دروستكردوه، به جوړي له ژمار نه هاتون (ابن الجوزي، ۱۹۹۲، ۷/ ۲۷۲؛ ابن كثير، ۱۹۸۸، ۱۱/

(٤٠٧)، بۆ ئەوەی بەتایبەت رېیواران و زیارەتکارانی حەج کە بەویدا تێپەبون، سویدیان لێوەر بگرن بۆ پشودان و حەسانەوه، ئەوەی راستیش بێت، دیارترین رینگاکی بەیە کەوه بەستنهوهی رۆژھەلات و رۆژئاوای ئیسلامی بە سنوری حلوان و شارەزور و همدان کە سنوری قەلەمەرەوی میرنشینە کە بوە، بەو ناوچانەدا تێپەریون، لەوانەش رینگای خوراسانی گەورە، (نەقشەبەندی، ٢٠٠٨، ٤٣٠؛ کاکە یاسین، ٢٠١٣، ١٤٣) ھەر بۆیە شە بە رینگای حاجیان ناسراوە (یاقوت الحموی، ١٩٩٥، ٤ / ٣٣٠)، ھەر لەمبارەییەو زۆرێک لە زاویا و خانەقانییە رۆلی گرنگی پیشکەشکردنی خزمەتگوزرای کۆمەڵایەتیان بینیوە، بەجۆرێک بونە شوێنی لەخوگرتنی غەریبە و بێدەرەتان و رېیوار و سوؤفی و بێ چاران، چ جایی کۆبونەوهی جەنگاوەرانی خوێبەش و حەزەکی بەتایبەت ناوچە سنورییەکانی نیوان خانە ئیسلام و بېباوەران، ئەوەی کە کەوتۆتە سنوری ناوچە کوردنشینەکان لە ھەرێمە ئازەربایجان و جزرە و ئەرمینیا و شام، ھەرۆک سەرچاویەکی ئاماژە کردووە، کە ھێچ شوێنێک لەو ناوچانە نەبووە، کە لەمجۆرە خانانە تیدا نەبووبێت (ابن حوقل، ١٩٧٩، ١ / ١٨٤)، ئەو سەرباری داوینکردنی پتووسی و خۆراک و سەرچاوی بژێوی و ژیان، ھەرۆک بە خانە غەریبان ناو دێرکراون (ابن المستوفی، ١٩٨٠، ١ / ٣٥٧، ٤١٢)، لەمبارەییەو خاوەنی ئەتابگیە ھەولێر (مظفرالدین کوکبری) (٥٨٦-٦٣٠ ک / ١١٨٩-١٢٣٢ ز) کاروباری سەرسوڕھێنەری وایکردووە، کە ھەرۆک سەرچاویەکی ئاماژە کردووە نە کەس کردووەتی و نە بەبیری کە سیشدا ھاتووە (ابن خلکان، ١٩٩٧، ٢ / ٢٩١)، بەتایبەت لە جەژن و بۆنە ئاینییەکاندا خێروخێراتی زۆر بەو کەسانە دراو، کە لە شوێنانەدا ژیاون (عیزەت، ٢٠١٤، ١٥٦)، زۆر جار مزگەوتەکان و ھە ناوەندیکی گرنگ بۆ کۆکردنەوهی یارمەتی و بەرووبومی کشتوکالی رۆلیان بینیوە، لە وێو بەسەر ھەزار و کەمدەست و بێ دەرامەتان دابەشکراوە (فارقی، ٢٠٠٧، ٦٠)، لەوانەش داھاتی وەقف و بەرھەمی ئەو کێلگانە بۆ خێر و سەدەقە وەقفکراون، ھەر لەمزگەوتەو بەسەرھەزارا و کەمدەرامەتاندا دابەشکراوە (فارقی، ٢٠٠٧، ٦٠)، ئەمجۆرە نمونانە بەلگە رۆلی دامەزرێوە ئاینییەکان لە پیشکەشکردنی خزمەتگوزارییە کۆمەڵایەتی و رۆلی جفاکیان دەردەخەن.

ئەرك و رۆلی پەرورە کردن و پیشکەشکردنی خزمەتگوزاری زانستی و رۆشنییری، یەکیبە لە دیارترین ئەو رۆلە ھە کە دامەزرێوە ئاینییەکان بەگشتی پیشکەشیانکردووە، ھەرچەند ئەمە بۆ خۆی بابەتێکی گرنگ و سەر بەخۆیە و باسکردنی بەدرێژی جێی مەبەستی ئەم توێژینەو یە نییە، بەلام ئەوەی کە لێرە بە کورتی ئاماژە بۆ دەکریت، تەنھا دەرخستنی رۆلیانە لە بواری کۆمەڵایەتییەدا، بەتایبەت (دێر و کەنیسە) کان لە قونای پێش ئیسلامەو بونە ناوەندی زانستی و مەعریفە جۆر بەجۆر و دوای ھاتی ئیسلام و بەتایبەتیش ماوەی نیوان سەدەکانی (٤-٦ ک / ١٠-١٢ ز) کە ماوەی لێکۆڵینەو کە یە لەمبارەییەو لەباوونە کەوتون (عدو، ٢٠١١، ١٢٦)، لە نمونە دامەزرێوەکانی شارەکانی (نصیبین، رھا، حران و ئامەد) (الحمیری، ١٩٨٠، ١٩١)، بونی پەیرەوکارانی مەسیحی و جولەکە لە زۆریە شارە کوردییەکان ئەوانیش خاوەنی دێر و کلیسا تاییبەت بە خۆیان بون، لەمبارەییەو رۆلی خۆیان بینیوە، دێر و کلیساکانیان کە شوێنی پەرستش و پەرورە بون، کە زۆریەشیان خاوەنی کتێبخانە بون کە لێکدانەو ھەیان بۆ پەرتوکی فەلسەفە و ئەدەب و شیعریان دەکرد (الشابشتی، ١٩٦٦، ٤٩)، ئەمانەش نوێنەرایەتی نەتەو یەکیان کردووە بەمەبەستی فەراھەمکردنی خوێندەرانی و بۆزانەو بزووتنەو زانستی لە شارە کوردییەکاندا، چونکە بەشێک لە قەشەکانی خۆیان سەرقالکردووە بە خوێندن و نوسین تیایدا و ھەکو نمونە قەشە یوحنا داودی ئەنتاکی (م.لە. ٦٠٠ ک / ٣-١٢ ز) کە لە دێری (قنقرت) لە نزیک شاری ئامەد خۆتەر خانکرد بوە بۆ ئاین و زمان و پزیشک و ئەدەب و پەرورە (افرام برصوم، ١٩٧٦، ٣٩٨)، لە گەل ھاتن ئیسلامیش بەردەوام بون، نمونەییەکی دیکە دێری ئەلجودی^{vi} لە شاری جەزیرە (یاقوت الحموی، ١٩٩٥، ١٠٢)،

هه‌ندىك له‌و كلىسا و دىران بروانامه‌يان ده‌به‌خشى— وه‌كو دىر مارمىكائىل له‌ ناوچه‌ى ئامه‌د، دىر مارمى له‌ چىاى مقلوب نىك شارى موسل(اسحاق، ٢٠٠٦، ٩٩-١٠٢) به‌مه‌ش ببون به‌ شوپى بوژانه‌وه‌ى زانستى له‌ خاكى كوردان (الشابستى، ١٩٦٦، ٤٩) له‌ ناو هه‌ندىك له‌ دىره‌كان قوتابخانه‌ى تىدا دامه‌زراوه‌ له‌ وانه‌ دىرى (زوقنن) كه‌ له‌ نىك ئامه‌د (برصوم، ١٩٧٦، ٤١١؛ ئاكوپى، ٢٠٢٤، ١٧٢)، كه‌ له‌ سه‌رده‌مى مىرنشىنى مه‌روانى له‌لايه‌ن (مارشمعون م ٤٠٩/ك ١٨) دامه‌زراوه‌ (ئاكوپى، ٢٠٢٤، ١٧٢)، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ندىك له‌ كلىسا و دىره‌كان شوپى مانه‌وه‌يان هه‌بوه‌، بۆ قه‌شه‌كان هه‌روه‌كو ئاماژه‌ به‌ كلىساكانى حصن كىفا كراوه‌ بۆ مانه‌وه‌ى قه‌شه‌كان تىدا (بنكلى، ٢٠٠٥، ١٨٩) له‌ شارى حلوان چهند دىرىكى لىبوه‌ له‌ وانه‌ دىرى غار و دىرى ته‌مه‌ويه‌ جگه‌ له‌ كلىسا بونى هه‌بوه‌ كه‌ له‌ به‌رد و گه‌چ بنىاتراوه‌ كه‌ تىدا رىوره‌سمى خۆيان ئه‌نجامداوه‌ (كاكه‌ ياسىن، ٢٠١٣، ١٣٩)، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خات له‌ شاره‌ كوردىيه‌كان بارودۆخى كۆمه‌لايه‌تى زۆر له‌ بار بوه‌ به‌ تايبه‌ت له‌ كاتى ده‌سه‌لاتى خۆجى له‌ شاره‌ كوردىيه‌كان له‌ سه‌رده‌مى مىرنشىنى كوردىيه‌كان، ده‌رفه‌ت بۆ نه‌ته‌وه‌كانى دىكه‌ ره‌خساوه‌ به‌ ئازادى ژيانىان به‌ سه‌ر بردوه‌.

له‌ دواى هاتنى ئىسلامىش به‌ تايبه‌ت پىش سه‌ره‌لدانى دامه‌زراوه‌ فىركارىيه‌كان (مدارس) مزگه‌وته‌كان و دامه‌زراوه‌كانى دىكه‌ بۆشاپى زانستى و مه‌عريفىيان پىركردۆته‌وه‌ و رۆلئىكى كۆمه‌لايه‌تى و فىركارى و په‌روه‌ده‌ى گرنگيان له‌ ناوچه‌ كوردنشنه‌كان بىنبوه‌، وه‌ك ناوه‌ندى زانستى بۆنه‌ شوپى كۆبونه‌وه‌ى فىرخوازانى زانست و زانىارى به‌ تايبه‌تيشى- زانستى ئاينى، كه‌ له‌ لايه‌ن زاناىان و شه‌رعزان و فه‌رموده‌ناسان خزمه‌تكارون (رسول، ٢٠٢٠، ٢٧٦)، كه‌ بىنگومان له‌ روى زانستىشه‌وه‌ شوپى كۆبونه‌وه‌ و به‌ستنى ئه‌لقه‌ى زانستى بون، تىياندا بىرباوه‌رى ئاينى و ئه‌ركه‌كانى ئىسلام و قورئان و فه‌رموده‌يان تىدا ده‌خوئىندا، به‌م پىشه‌س سه‌ره‌تاي خوئىندن له‌ مۆزوى ئىسلامىدا خوئىندنىكى ئاينى بوه‌، چونكه‌ به‌ رىوره‌سمى ئاينى نووى و بىروباوه‌ر و تىگه‌يشتن و شىرۆفه‌ كردنى ناوه‌رۆكى ئايه‌ت و فه‌رموده‌كانه‌وه‌ تايبه‌ت بوه‌، هه‌مو ئه‌مانه‌ش به‌ مزگه‌وته‌وه‌ گىردابون و له‌ گه‌ل چه‌مك و مه‌به‌سته‌كانى ده‌هاتنه‌وه‌، به‌مه‌ش ئه‌م ده‌زگايه‌ بوه‌ به‌ يه‌كه‌م دامه‌زراوه‌ى زانستى له‌ مۆزوى ئىسلامىدا (شلبى، ١٩٨٢، ١٠٢)، ئه‌وه‌ى له‌ سىسته‌مى حكومارى ئىسلامدا دياره‌ يه‌كه‌م شوپى كه‌ په‌روه‌ده‌ و فىركارى هه‌تا چاره‌سه‌رى كىشه‌ى خه‌لك و شار تىدا درابىت ئه‌وه‌ مزگه‌وت بوه‌، بىنگومان دواى ئه‌وه‌ى شاره‌ كوردىيه‌كانىش بونه‌ به‌شىك له‌ سنورى قه‌له‌مه‌روى ئه‌وه‌ سسته‌مه‌ ئه‌وا مزگه‌وت هه‌مان ده‌ور و رۆل بىنبوه‌ له‌ شاره‌كاندا، دواى سه‌ده‌ى (٤/ك ١٠) چه‌ندىن زاناي كورد ده‌ركه‌وتن كه‌ پىگه‌يه‌كى به‌هيز و ده‌ورئىكى كارىگه‌ريان هه‌بوه‌ له‌ مۆزوى ئىسلامىدا، به‌ پالنه‌رى ئاينى خوئىندن وه‌ك پىويستىه‌ك سه‌ير كرا، ئىدى دامه‌زراوه‌ ئاينى و زانستى و فىركارىيه‌كان ده‌رگايان به‌ روى مندالان و خوازىارانى خوئىندن و زانستدا كردۆته‌وه‌، هىچ شارئىكى كوردىش نه‌بوه‌ له‌مجۆره‌ دامه‌زراوانه‌ى تىدا دروست نه‌كرابن (وسمان، ٢٠٢٢، ٤٤) بىنگومان ده‌رئه‌نجامى ئه‌وه‌ ره‌وشه‌ش، نه‌وه‌به‌ك له‌ خه‌لكى خوئىنده‌وار و ئه‌هلى زانست و زاناىان ده‌ركه‌وتن، به‌ جوړىك له‌ مۆزوى هه‌ر شارئىك به‌ تايبه‌ت هه‌ر له‌ سه‌ده‌ى (٣/ك ٩) به‌ دواوه‌ بروانرئىت، ناوى ده‌يان زانا له‌ بواره‌ جىاوازه‌كانى زانستى ئاينى و زانسته‌ جوړبه‌جوړه‌كاندا به‌ر چاو ده‌كه‌ون، كه‌ جوړئىكشان به‌ هه‌لگرتنى پاشگرى ناوى شاره‌كان به‌ بى ديارىكردنى نه‌ژادىان خۆيان ناساندوه‌، به‌لگه‌يه‌كى ديارى ئه‌وه‌ بوژانه‌وه‌ زانستى و رۆشنىرىيه‌، هه‌لگرتنى ئه‌م جوړه‌ نازناوانه‌ نىشانه‌يه‌ك بۆ ژيانى شارنشىنى و هه‌ستى شانازى كردن به‌ شاره‌كانىان (جوزه‌لى، ٢٠٠٨، ١٢٢؛ حسن، ٢٠١٣، ٩٦)، هه‌ر به‌شئىك له‌ و زانا و شاره‌زاىانه بون، كه‌ تا ئاستى پىسپاردنى ئه‌رك و به‌ر پرسىارىه‌تى پۆستى بالا پىيان له‌لايه‌ن مىره‌كانه‌وه‌، رۆل و كارىگه‌رى ئه‌وان ده‌رده‌خه‌ن (الفارقى، ٢٠٠٧، ٧٠).

زياتر له وهش سهربارى ئه وهى كه شوپى وانه گوتنه وه و كۆر و كۆبوننه وهى مامۆستا و زانا و فيرخوازاني زانست بوه، جگه له وهى شوپى به يه كگه يشتى توپى جياواز و شوپى حه وانه وه و پشودانى گه ريده و غه ريبان له هه مو پي كهاته كان بوه، سه ره راي ئه وهى مه لبه نديك بون بو چاره سه رى زورتيك له كيشه و گرفته كان (الرويشدى، ۲۰۰۶م، ۱۱۹)، له سه رده مه كانى دواتريشدا به هوى بارودۆخى سياسى و سه ريازى و رۆلى ئه م دامه زراوانه له گشت شار و شاروچكه كان زيادى كرد، مير و ده سه لاتدارانى بايه خى زوربان به ئاواكرديانداوه (ابن المستوفى، ۱، ۱۹۸۰/۱۹۱؛ ابن شداد، ۱۹۷۸، ۱۵۷/۳)، بو نمونه له سه رده مى ميرنشيني حه سنه ويه شارى دينور خاوه نى مزگه وتيكي گرنى و ميژوي بوه، كه ته نها بريتي نه بوه له بينايه ك بو عيبادهت و په رستن، به لكو رۆلتيكي زور گرنى له پي كهاته كلى كتورى، كۆمه لايه تى، زانستى و ته نانه ت سياسى شارى دينوره دا هه بوه (المقدسى، ۱۹۹۱، ۱۹۷؛ نظرى- مجبى، ۱۳۹۶، ۹۷)، ئه م مزگه وته كه له سه رده مى مير حسنه وى كورى حسين به رزيكاني به به رده شاخ دروست كراوه له هه مان كاتدا ده رگايه كى فيركارى بوه و كتبخانه هه بوه (خضر، ۱۹۹۴، ۹۲؛ ئاكوپى، ۱۶۹، ۱۶۸)، هه نديك جار ئه م دامه زراوه كانى ديكه ش وانه ي ئايى تيدا ده خوينا، له وانه خانه قاي (حه مه وى) له شارى ئامه د كه سعدالدين كورى مؤيد (م. له. ۶۵۱ ك/ ۱۲۵۳ ز) وانه ي تيا گوتوته وه و موريله كانى زور لى رازى بونه (العيني، ۱۹۸۷، ۸۳/۱) هه نديك له م خانه قايانه شوپى كۆبوننه وهى شاعيران و ئه ديپان بوه له وانه خانه قاي ميفارقين ئه ديپ ئه بو حسين كورى نجم كورى بيانى موصلى و ئه ديپ ئه بو الحسن توها مى كۆبوننه ته وه ديداريان ئه نجم داوه (النجار، ۲۰۱۵، ۲/۱۹) له شارى هه ولير خانه قا هه بوه كه له لايه ن قايمازى زيني جيگرى زيندين على دامه زراوه و يه ك له مامۆستايه كانى ئه م خانه قايه ئه بو فضل كورى ئه بو حسنى محزومي^{vii} بوه (م. له. ۵۹۵ ك/ ۱۱۹۸ ز) كه شاره زاي فه رموده ناسى بوه وانه ي تيدا گوتوته وه (ابن المستوفى، ۱۹۸۰، ۱/ ۱۹۱) هه روه ها له سه رده مى سولتان مظفرالدين گرنى زياتريان پندراوه وه كو خانه قاي جنيه له هه ولير كه سه رپه رشتياري بو دامه زراندا بوه به ناوى محمد كورى ئه بى فخرى كورى احمدى كرمانى^{viii} (م. له. ۶۳۵ ك/ ۱۲۳۷ ز) كه ئه ديپ و شاعير بوه، (ابن المستوفى، ۱۹۸۰، ۱/ ۳۰۴)، به گشتى ده سته كه وت و كارى گه ريه كانيشان له سه ر كۆمه لگه فره ره هه نديبون، كه رۆلى گرنىكان له پيشخستى شارستانيدا بينيوه، له راستيشدا هه ركاباسى دامه زراوه فيركاربه كان ده كریت، مزگه وت و زاويا و رباط و خانه قاك و وه ك دامه زراوه ي ئايى له ديارترين دامه زراوه كان ناويان هاتوه.

رۆلتيكي ديكه دامه زراوه كان له ژيانى كۆمه لايه تى و جفاكيدا له كۆمه لگه ي كورده واريادا، بونه ته ناوه ندى كۆبوننه وه كۆمه لاتيه كان به تايه بت له كاتى بۆنه و مه راسيمه ئايى و كۆمه لايه تيه كاندا، له نمونه ي جه ژن و مه راسيمى پرسه و شينگيراندا بۆنه گه لى ديكه، كه له ناو كۆمه لگه ي كورديدا هه بون (بروانه: عيزه ت، ۲۰۱۴، ۱۵۵-۱۷۵)، له نمونه ي ئه و جه ژنه ئاينيانه يانه ش كه به موسلمان و ئيسلامه وه تايه تبون، بريتيبون له جه ژنه كانى (ره مه زان و قوربان) كه نوپى جه ژنيان به كۆمه ل تيدا ئه نجامدراوه، هه روه ك ئه وه ي له فه رموده ي پيغه مبه ر (د. خ) دا هاتوه (يوم الاضحى و يوم الفطر) (مسلم، ۱۹۵۵، ۲/ ۶۰۴؛ القلقشندى، ۱۹۸۷، ۲/ ۴۴۴)، له گه ل ئه وه شدا جه ژنه كان لايه نتيكى گرنى كۆمه لايه تى ناو كۆمه لگان كه ده بيت هوى ده رپرينى خوشى خه لك و ئاشته واپى نيو تاكه كانى كۆمه لگه و ئاشتبونه وه، له راستيدا جه ژنى ره مه زان و قوربان پيروى خويان هه يه و ريو ره سمى تايه بت به خويان بو ده گيرن و دلخوشى ده رده برن، كه ئه مانه جه ژنى سه ره كيه كانى موسلمانان بون، كه تايه تمه ندى و بايه خى خويان ئه و كاته ش زور هه بوه، له مانگى ره مه زاندا دامه زراوه ئاينيه كان به تايه تيش مزگه وته كان رۆلى زياتريان له كۆبوننه وه ي نوپى خوينا و موسلماناندا بينيوه، به مه به سى نوپى ته راويح و ته هليله و گوپگرتن له ئاموزگارى مزگه وت و ته كيه و خانه قا و زاوياكان قه ره بالغيه كى زوربان به خووه بينيوه، به تايه بت مزگه وته كان به موم شه وانه روناك ده كرانه وه له رۆزى جه ژنيدا

خەلك ئامادەى نوێزى جهژن دەبون و بەجلى نوێ و سەرڤترە و خێرو خێراتیان بە هەژاران داوہ (ابن جیبر، د.ت، ۱۱۱- ۱۱۲؛ الحاج، ۱۹۸۷، ۳۳۹؛ عیزەت، ۲۰۱۴، ۱۶۹-۱۷۰)، یاخود داھاتی وەقفیان بەسەردا دابەشکراوہ (فارقى، ۲۰۰۷، ۶۰)، لە مەراسیم و پەرسەکانیشدا بەھەمان شێوہ مەزگەوتەکان وەك ناوہندیكى ئاینى بەشێك لە مەراسیمى شوشتنى كەسى مردو و تازىەدانان و بەرپۆوہبردنى پەرسەكە ھەر مەزگەوت جیبەجێکراوہ (ابن المستوفى، ۱۹۸۰، ۳۹-۴۰؛ عیزەت، ۲۰۱۴، ۱۸۵، ۱۸۷)، بەتایبەت بۆدانانى پەرسە و بەرپۆوہبردنى مەراسیمى تازىەى میر و بەرپەرسان لە مەزگەوتەکان بەرپۆوہچون (صابرى ھمدانى، ۱۳۸۱، ۱۸۴)، ئەمەش رەنگە بەشێكى پەيوەندى بە قەرەبالی پەرسەكە و ئاستى بەرپەرسایریەتى و كەسایەتى مردوہكەوہ بویت.

لە راستیدا دێر و كەنيسەكانیش وەك ناوہندی ئاینى تايبەت بە جو و مەسیحیەكان، بەھەمان شێوہ بەپێى بنەما ئاینى و كەلتورى تايبەت بەخۆیان، خاوەنى چەند بۆنە و یادێك بون (عدو، ۲۰۱۱، ۹۸)، كە بە بۆنەیانەوہ ئاھەنگ و مەراسیمی شایستەیان سازکردوہ، وەك ئاھەنگێزانی (دیر برقومای شارى میافارقین و (دیر الزعفران^{ix}) لە نصیبین و كە بەرپۆوہشەوہ ئاھەنگیان گێراوہ دلخۆشى خۆیان دەرپۆوہ (یاقوت الحموي، ۱۹۹۵، ۵۱۱ / ۲)، ئەمانە و گەلى بۆنە و مەراسیمی دیکە، كە بەزۆرى لە ناوہندە ئاینییەكان و دێر و مەرقەد و نزرگاكانى تايبەت بەخۆیان بەرپۆوہ براون، بە جلوبەرگی رازاوہ و خواردن ئامادەكەرن ئاھەنگیان گێراوہ (عدو، ۲۰۱۱، ۱۰۰)، ئەمانەش بەگشتى بێگومان رۆلى كۆمەلایەتى ئەو دامەزراوانە نیشان دەدەن، كە ناوہندی بەھێزکردنى پەيوەندى كۆمەلایەتى و ھۆكارێك بون بۆ پاراستنى كەلتور و دابونەریتى كەمینە ئاینیەكان (تفرشى، ۱۳۹۲، ۲۳)، ديارە لەناو كۆمەلگەى كوردی و شارەكانیش نمونەى ئەو ئەرك و رۆلەیان بینیوہ.

ئەوہ سەربارى بونی دەیان مەرقەد و مەزارگە و ئارامگەى تايبەت بە موسلمانان و پێكھاتە ئاینەكانى دیکەش، كە لە زۆریەى ناوچە و شار و شارۆچكەكان ھەبون، ھەرەك توێژەرێك ئامازەى كردوہ بەتەواوى شوین و ژمارەیان نازانریت و داتایەكى ورد دەربارەیان نییە، ئەوہندەى ژمارەیان زۆریوہ (عبوش، ۲۰۰۷، ۱۱۸-۱۲۶)، كە وەك دامەزراوہى ئاینى وەرمان نەگرتون، بەلام لەگەل ئەوہشدا وەك شویتێكى پیرۆز و گرنگی ئاینى لای پێكھاتەكان ناسراون، زۆرجار بۆ مەبەستى جیاواز و دوخاوازی بۆنە و جەژنە ئاینییەكان خەلكى زۆر سەردانىانكردون، ئەوہ چ جای ئەوہى زانا و كەسایەتیە ديارەكان بۆ ھەرمەبەست نەیتێك بویت سەردانى ئارامگە و نزرگەكانیان كردوہ، ھەر بۆ نمونە (ابن المستوفى) گوتویەتى بە مەبەستى تەبەرەك چەند جارێك سەردانى گۆرى سۆفیەكى ناودارى كوردی شارى ھەولێرى كردوہ (۱۹۸۰، ۱ / ۲۶۳).

بەھەرچال لەوہى كە بەكورتى خستنە روى چەند نمونەىەك بۆ ھەر رۆلێك خرایە رو، كاریگەرى رۆلى دامەزراوہ ئاینییەكان بەگشتى دەرخست، لە بواری ئاینى و پەروەردە و كەلتورى و بەگشتى كۆمەلایەتیدا، ئەم دامەزراوانە سەربارى ئەوہى سیمای ئاینى و ئایندارى كۆمەلگەى كوردەوارییان پیشانداوہ، گوزارشتیش بون لە فرە ئاینى و بەیەكەوہ ژيانى ئاشتیانەى ھەمو پێكھاتە ئاینییەكانى كوردستان، كە ھەریەكەشیان رۆلى گرنگیان لە پاراستنى ناسنامەى خۆیان كەلتور و رپۆرەسمە ئاینییەكانى خۆیاندا ھیشتۆتەوہ، كە تاكو ئەمڕۆش پارێزگارى لیدەكەن، لە نمونەى دابونەرىت و مەراسیمە ئاینى و كۆمەلایەتیەكان و رۆلیان لەبواری خزمەتگوزارى كۆمەلایەتى و ناوہندیك بۆكارى خێرخوازی و چاكەكارى، سەربارى رۆلە ئاینیەكەى خۆیان، رۆلێشیان لە پاراستنى بەھالاکانى كۆمەلگەدا ھەیە، ھەرەك چۆن لەماوہى توێژینەوہكەشدا بەو ئەركە ھەلستاون.

ئەنجام

لە ئەنجامى گەران بەناو سەرچاۋە مېژويىيە كان و لىكدانەوۋە و شىكردنەوۋە كۆمەلەك بۇ چۈنى مېژويى، بە چەند دەرتەنجامىك گەشتىن كە بە كورتى دەيانخەينەرۋ:

- ۱- ھەرچەندە شار و شارنشىنى مېژويىيە كى كۆنى لە كوردستان ھەيە، ھۆكارى ئاينىش بە يەككە لە ھۆكارە ديار و كارىگەرەكانى گەشە كردن و بە ھېزبونى پىگەي شارەكان دادەنرېت، بە تايبەت لە سەردەمى دەولەتى عەبباسىدا.
- ۲- شار ۋەك ناۋەندىكى شارستانى و كۆمەلەكە پىويستى بە دامەزراۋەي جۆربە جۆر ھەيە، كە پىويستى مادى و مەنەوۋەي خەلك دابىندەكەن، ديارە دامەزراۋە ئاينىيەكان لە ديارترىن گىرنگىرەن دامەزراۋەكان بون، كە پەيوەندىان بە بىروباۋەر و بە شىكى زۆرى دابونەرىتى دانىشتوانەوۋە ھەبوە.
- ۳- ئاينى كارىگەرى تەۋاۋى ھەيە لە دروستبون و پىشكەوتنى شاردا، بە شىكى لە ۋرپورەسمە بۆنە ئاينىانە كارىگەرى لە سەر شاردا دروستكردون، بەرىككەوتن و ھاۋەشى شوئىي ژيان و تىكەلاوبونى كۆمەلەكە پىويستى كارى تىكردون، بە تايبەت لە بە ھېزكردنى پىگەي كۆمەلەكە پىويستى شاردا.
- ۴- شارە كوردىيەكان دامەزراۋەي ئاينى فرە جۆريان تىدا بوە، لە نمونەي (مىزگەو و دىر و كەنىسە و ئاتاشگا)، ئەمەش ئامازەيە بۇ بونى پەيرەۋكار و ئاينى جياۋاز و نمونەي پىكەۋە ژيانى ئاشتىانە، كە ھەريەكە شىيان بە پىيى بىنەماكانى خۆي رۆلى مېژويانەي خۆي گىراۋە.
- ۵- دامەزراۋە ئاينىيەكان رۆلى كۆمەلەكە پىويستى و جفاكى گىرنگىان لە قۇناغە مېژويەدا بىنيو، لە پەروەردە كردنى تاك و بوارەكانى زانستى و فېركردن و پىشكەشكردنى خىزمەتگوزراي كۆمەلەكە پىويستى.
- ۶- بونى دامەزراۋە ئاينىيەكان لە بەرەو پىشچونى شار لە زۆر ۋەوۋە و ھۆكارىك بوە بە مەبەستى سەردانىكردنى نەتەۋەي جياۋاز و زانا و كەسايەتى ديار لە پىناۋ خىزمەتگوزراي زياترى خەلك.
- ۷- بۆنە ئاينىيەكان زۆرجار ھۆكارىكى گىرنگ بون بە مەبەستى يارمەتى دانى ھەژاران، ئەمەش ۋاي دەكرد پىگەي كۆمەلەكە پىويستى شار بە ھېزترىيەت، خۆشەويستى لە نىۋە خەلكدا زياتر بىكات، رۆلى گىرنگىش لە پاراستنى كەلتور و دابونەرىتەكاندا بىنيو، سەربارى پاراستنى بە ھا بالاكانى كۆمەلەكە.

لیستی سه‌رچاوه‌کان:

- ابن الاثیر: عزالدین ابی الحسن علی بن ابی الکریم محمد بن محمد الشیبانی (۲۰۰۶)، الکامل فی التاریخ، حقه و اعتنی به عمر عبدالسلام التدمری، دارالکتب العربی، بیروت.
- ابن الازرق: محمد بن علی الأصبیحی الأندلسی (د.ت)، بدائع السلك فی طبائع الملک، المحقق: د. علی سامی النشار، النشر- وزارة الاعلام- العراق، الطبعة الأولى.
- ابن الجوزی: أبو الفرج عبدالرحمن بن علی (۱۴۱۲هـ/۱۹۹۲م)، المنتظم فی تاریخ الامم والملوک، دارالکتب العلمیة، بیروت.
- ابن العماد الحنبلی: أبو الفلاح عبدالحی بن العماد، (۱۴۰۶هـ/۱۹۸۶م)، شذرات الذهب فی أخبار من ذهب، دار ابن الکثیر، بیروت.
- ابن کثیر: عمادالدین ابو الفداء اسماعیل بن کثیر (د.م: ۱۴۰۸هـ/۱۹۸۸م)، البداية والنهاية، دار إحياء التراث العربی.
- ابن المستوفی: شرف الدین ابو البرکات المبارک بن احمد (۱۹۸۰م)، تاریخ اربل، تحقیق، سامی بن السید خماس الصقار، دار الرشید، بغداد.
- ابن جیبر: محمد بن احمد الكناني الاندلس (د.ت). رحلة ابن جیبر، دار الكتاب المصري، القاهرة.
- ابن حوقل: أبو القاسم محمد بن علي النصیبی (۱۹۷۹م)، صورة الارض، طبعة دار المكتبة الحیة، بیروت.
- ابن خلکان: ابو العباس شمس الدین احمد محمد (۱۴۳۴هـ/۲۰۱۳م)، وفيات الأعیان وانباء ابناء الزمان، حقه، احسان عباس، بیروت.
- ابن شداد: عزالدین محمد بن علی (۱۹۷۸م)، الاعلاق الخطیرة فی ذکر امراء الشام والجزیرة، تحقیق، یحیی عبارة، وزارة الثقافة والارشاد القومي، دمشق.
- ابن شعار: کمال الدین أبو البرکات المبارک بن الشعار الموصلي (۲۰۰۵م)، قلائد جمان فی فرائد شعراء هذا الزمان المشهور بعقود الجمان فی الشعراء هذا الزمان، دار الکتب العلم، بیروت.
- البلاذری: أبي الحسن احمد بن يحيى بن جابر (۲۰۰۰م)، فتوح البلدان، وضع حواشیة عبدالقادر محمد علی، دار الکتب العلمیة، الطبعة الاولى، بیروت.
- الحمیری: ابو عبدالله محمد بن الصنهاجی (۱۹۸۰م)، الروض المطار فی خبر الأقطار، المحقق: احسان عباس، دار السراج، ط ۲، لبنان.
- الشابشتی، ابوالحسن علی بن محمد (۱۳۸۶هـ/۱۹۶۶م)، الدیارات، تحقیق، گورگیس عواد، مطبعة، المعارف، ط ۳، بغداد.
- القلقشندی: ابو العباس احمد بن علی (۱۹۸۷م)، صبح الاعشی فی صناعة الانشاء، دار الکتب العلمیة، ط ۱، بیروت.
- العینی، بدر الدین محمود العینی، (۱۹۸۷م)، عقد الجمان فی التاریخ أهل الزمان، تحقیق، محمد امین، الهيئة المصریة العامة للكتاب، القاهرة.
- مسکویة: ابی علی احمد بن محمد بن یعقوب مسکویة (د.ت). تهذیب الاخلاق و تتهیر الاعراق، دار الکتب العلمیة، مصر.
- المقدسی: ابو عبدالله شمس الدین محمد البشاری (۱۹۹۱م). احسن التقاسیم فی معرفة الاقالیم، دارصادر، ط ۳، القاهرة.
- مسلم: أبو الحسن مسلم الحجاج النیسابوری (۱۹۵۵م)، صحیح مسلم، المحقق. محمد فؤاد عبدالباقی، دار احياء التراث العربی، بیروت.
- الهروری: أبو الحسن علی بن ابی بکر بن علی (۱۴۲۳هـ)، الاشارات الی معرفة الزیارات، مكتبة الثقافة الدينية، الطبعة الاولى، القاهرة.
- یاقوت الحموی: شهاب الدین یاقوت بن عبدالله الحموی (۱۹۹۵م)، المعجم البلدان، دار احياء التراث العربی، ط ۱، بیروت.
- میر شهرفخانی بهدلیسی (۲۰۰۶ز)، شهره‌فنامه (میژوی مالی میرانی کورد)، وهرگیزانی هه‌ژار، چاپخانه‌ی ئاراس، چاپی سییه‌م، هه‌ولێر.
- ئیین خه‌لدون: ابو زید عبدالرحمن محمد (۲۰۱۶ز)، موقه‌دیمه ئیین خه‌لدون، وهرگیزانی سه‌عید به‌شیر، چاپ و په‌خشی— رینما، چ ۱، سلیمانی.
- ئیینو ئه‌رزه‌قی فارقی: (۲۰۰۷ز)، میژوی میافارقین و ئامه‌د، وهرگیزانی قادر محمد پشه‌دری و ئاکو برهان محمه‌د، چاپخانه‌ی مناره، هه‌ولێر.
- حمدالله المستوفی: ابوبکر بن احمد بن نصر- الفزویبی (۱۳۳۶ش/۱۹۵۷م). نزهة القلوب، درصفت بلدان ولایات وبقاع، باهتمام طای لسترنج، تهران.
- برصوم: افرام برصوم اللؤلؤ، (۱۹۷۶م)، المنشور فی التاریخ العلوم والادب السریانیة، مطبعة الشعب، بغداد.

- بنکلي: سپيان حسن(۲۰۰۵م)، حصن کيفا، دار سپيريز، دهۆک.
- جوزهلي: اميد ابراهيم(۲۰۰۸م)، الحياة العلمي في اربل(من القرن السادس حتى القرن السابع للهجرة، مؤسسة بدرخان، اربيل.
- الحاج: حسين (۱۹۸۷م)، النظم الاسلامية، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع، بيروت.
- الخزيم: صالح بن ناصر بن صالح (۱۴۱۹هـ)، وظيفة المسجد في المجتمع، وزارة الشؤون الاسلامية والاعوقاف والدعوة الارشاد، السعودية.
- الخفاف: عبد على مناف (۱۹۹۹م)، المبادئ العامة لجغرافية المدن، دار الكندي، عمان.
- الرويشدي: سوادى عبد محمد الرويشدى،(۲۰۰۶م)، الاحوال الاجتماعية والاقتصادية في بلاد الجزيرة الفراتية خلال قرن(۱۲/هـ) دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد.
- سعيد: مؤيد(۱۹۸۸)، المدن الدينية والمعابد، المدينة والحياة المدنية، ج ۱، (بغداد)
- شبيلى: احمد (۱۹۸۲م)، التربية الاسلامية نظمها فلسفتها تاريخها، الطبعة السابعة، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة.
- عباس: حسين عبدالرزاق(۱۹۷۰م)، جغرافية المدن، المكتبة بغداد، بغداد.
- حاجى عبوش: فرهاد (۲۰۰۴م)، المدينة الكردية من القرن(۴-۷هـ/۱۰-۱۳م)، ط ۱، اربيل.
- عدو: بناز اسماعيل عدو (۲۰۱۱)، اهل الذمة في البلاد الكرد في العصر العباسي(۳۲-۷۴۹هـ/۷-۱۰۵۵م، دراسة تاريخية تحليلية، مؤسسة موكرياني للبحوث والنشر، اربيل.
- النقشبندى: حسام الدين على غالب النقشبندى،(۲۰۱۱م) الكرد في لرستان الصغرى (الشمالية) شهرزور خلال عصر الوسيط(۳۴۸-۵۱۱هـ/۹۵۹-۱۱۱۷م)، بنكهى زين، سليمانى.
- الهييتي: صبرى صالح الهييتي و حسن صالح،(۱۹۸۶م)، الجغرافيه المدن، مكتبة دارالكتب، الموصل.
- توفيق: زرار صديق(۲۰۱۰)، كورد و كوردستان له رۆژگارى خيلافه ئيسلاميدا(۱۶-۱۷ك/۶۳۷-۲۵۸ز)، چاپخانهى رۆژههلات، ههولير.
- حسن: چرا محمود،(۲۰۱۳)، بزافى زانستى دهينه وهر له سه دهى سييه م و چواره م كۆچى/نۆيه م و دهيه م زاييني، چوارچرا، سليمانى.
- حوسين: موحسن مه حمده،(۲۰۱۰ز) ههولير له سه رده م ئه تابه گياندا(۵۲۲-۶۳۳ك/۱۱۲۸-۱۲۳۳ز)، چاپي يه كه م، ههولير.
- خۆشناو: حه كيم احمد،(۲۰۱۴م)، كورد و كوردستان له ديدى گه ريده و ولاتناسانى موسلمان(۲۳۲-۶۲۶ك/۸۴۶-۱۲۲۹ز)، چاپي يه كه م.ههولير.
- رسول: رسول ابراهيم، (۲۰۲۰ز)، پيڤهاته كاني كوردستان له سه رده م عه ببا سيدا چاپي يه كه م، چاپخانهى نارين، ههولير.
- رسول: سه نگر عبدالله،(۲۰۲۵ز)، رهنگدانه وهى مملانيى سياسى و ئايى له سه ر رهوشى هزرو زانست شارستانيه تى ئيسلامدا،(به غداد و ئه ندلوس به نمونه)(۵-۶ك/۱۱-۱۲ز) چاپي يه كه م، ههولير.
- عيزهت: فائزه محمد،(۲۰۱۴ز)، ژيانى كۆمه لايه تى كورد له نيوان سه ده كاني(۴-۹ك/۱۰-۱۵ز). چاپي يه كه م، موكريان، ههولير .
- ياسين: هه مزه كاكه،(۲۰۱۳) حلوان له سه رده م خه لافه تى عه ببا سى تا روخانى ميرنشيني عه ننازى(۱۳۲-۵۱۱ك/۷۵۰-۱۱۱۷ز) ليكۆلينه وهيه كه له ميژوى سياسى و شارستانيه تى، بلاوكراوه ي ئه كاديمياى كوردى، ههولير.
- خه رپانه يى: سه عيد به شير موقه ده م،(۲۰۱۰ز)، كاريگه رى ئاين له كۆمه لگاي مرقايه تيبه كان، و. چاپخانهى سايه. سليمانى.
- ميران: ره شاد،(۲۰۱۰ز)، چه ند بابه تيكي ئيتنو - كۆمه لايه تى، چاپخانهى خانى، ده رگاي موكريانى، ههولير.
- ئاكۆبى: ئاكو برهان محمد،(۲۰۲۴)، شارستانيه تى كوردستان له رۆژگارى خيلافه ئيسلاميدا، چ ۱، چاپخانه ته فسير، ههولير.
- بالقاسم: الذيب،(۱۹۹۵)، المجال العمراني والسلوك الاجتماعي- دراسة ميدانية مقارنة حالة بسكرة، الرسالة ماجستير غير منشورة، كلية العمارة والعمران، جامعة قسطنطينية.
- خضر:- مهدي قادر (۱۹۹۴)، الحياة الفكرية والعلمية في غربي اقليم الجبال في القرنين الرابع والخامس للهجرة/ العاشر للميلاد، رسالة الماجستير، كلية الاداب، جامعة صلاح الدين، اربيل.
- النجار: مصطفى احمد محمد (۲۰۱۵)، الحياة الفكرية في كردستان(۵۷۵-۶۵۶هـ/۱۱۷۹-۱۲۵۸م). اطروحة دكتوراه، فاكلى العلوم الانسانية، جامعه دهوك، دهوك.

- ⁱ ئەگەرچی سنووری جوگرافی ئەو تەوهره(توێژینهوهیه) بهرفراوانه، که شاره کوردیهه کانی هه رتیمه کوردنشینه کان به گشتی وه رگراون، به لام له بهرتهوهی وه رگراوه له تیزی دکتورا نه توانراوه شاره کانی هه رتیمیک بۆ نمونه (هه رتیمی جزیره یان رۆژئاوای هه رتیمی چیاکان) به نمونه وه رگراین.
- ⁱⁱ میر بدر: به کێبوه له میره به ناویانگ دیاره کانی میرنشینی هه سنه وه یه که نزیکه ی (۳۶ سال) فه رمان په وای میرنشنه که ی کردوه، رۆلی دیار و به رچاو له بواری ئاواکاری شارستانیدا بینهوه، به کاره خزمه تگوزارییه کانبشی ناوی ده رکردوه. ابن الجوزی، المنتظم، ج ۷، ص ۲۷۲.
- ⁱⁱⁱ له سه ده ی (۴-۶ک / ۱۰-۱۲ز) زۆریه ی شاره کانی کوردستان بوژانه وه ی شارستانی دیاریان به خووه بینهوه، که پیشتر زۆر باسکراون، ئەوه ی جی مه به سه ته بۆ کۆی باسه که ئیمه ته نها ناچارین نمونه بینهوه له بهر ده رنه چون له سنووری دیاریکراوی توێژینه وه که له و ژماره لاپه رانه ی دیارکراون، ئەگه رنا بۆ ناو تیزی دکتۆراکه ده کرایت به درتیر و نمونه ی زیاتر بابه ته که ده وله مه ند بکه ین.
- ^{iv} بێگومان پیشتر له توێژینه وه ی زۆری دیکه دا باسی بزافی زانستی و زانایانی کورد له زۆریه ی شاره کانی کوردستان کراوه، جی مه به سه سی باسکردنی ئیمه نین، بۆ نمونه بۆ زانیاری پروانه: امید ابراهیم جوزلی، حیاة العلمیة فی اربیل، ص ۵۷؛ اکو برهان، الحیاة الثقافیة فی دیاریکر، ص ۱۰۷؛ چرا محمود، بزافی زانستی دینه وه، ل ۹۶. چه ندانی دیکه. له م توێژینه وه یه دا هه رته وه نه ده جی مه به سه ته و له توه ری دیکه بابه تی زیاتر باسه ده کراین.
- ^v له راستیدا پهیره وکاری مه زه بی شیعه و باطنی و خواریجیش هه بون، لێره ولوێ ناوچه کوردنشینه کان به هه ر هۆکارێک هه بێت بلاویونه وه ی، به لام له سنوورێکی به رته سه ک و دواتریش کورد زۆریه ی ره های بۆته وه پهیره وکاری سوننه و مه زه به کانی به تابه ت شافیعی وه ک باسمانکرد، به هه رحال بۆ زانیاری بۆ نمونه پروانه: عطا عبدالرحمن محی الدین، حرکات الخوارج فی بلاد الکورد، ص ۲۱۰.
- ^{vi} دیر الجودی: که وتیوه ناوچه ی جزیره و له سه ر چیا یه کی ناوچه ی جزیره ی ابن عمر دروستکراوه، به دوری حه وت فرسخ له شاره که وه دوریوه. یاقوت الحموی، معجم البلدان، ج ۲، ص ۵۰۴.
- ^{vii} ابو الفضل بن ابو الحسن محزومی: زانایه کی ناوداریوه، به مه به سه سی وه رگرتی زانست و زانیاری روی له اربیل کردوه و تینیدا گیرساوه ته وه. ابن المستوفی، تاریخ اربیل، ج ۱، ص ۱۹۱.
- ^{viii} أبو حامد مُحَمَّد بن أبي الفخر بن أحمد الکرمانی: زانایه کی ناوداری به ره گه ز عه جه مبه وه، که هاتۆته اربیل و له خه له تگه شاره که گیرساوه ته وه سو فیه کی ناوداریوه. پروانه: ابن المستوفی، تاریخ اربیل، ج ۱، ص ۳۰۴.
- ^{ix} دیر الزعفران: دیاره دو دیزی به وناوه هه بون په کیکیان له نزیک شاری جزیره ی ابن عمر له دامینی فه لای اردمش و ئەوه ی دیکه یان له دامینی چیاکانی نصیبین، چ جای بونی چه ندانه یه کی دیکه له ناوچه که دا. پروانه: یاقوت الحموی، معجم البلدان، ج ۲، ص ۵۱۱.